

Lezerskrant Academia Literatuurprijs 2013

met

Persbericht

Verslag van de uitreiking door Rineke Koek

Juryrapport en verslag 2013

Lezersbeoordelingen

Voor foto's: zie [Academia Literatuurprijs](#)

Dank aan de inzet van de medewerkers van DordtLiterair, sponsor Academia, NBD/Biblion en de nominatiejury bestaande uit: Anna Luyten, Arjan Peters, Kees Snoek, Fabian Stolk en voorzitter Casper Markesteijn.

Shira Keller winnaar Academica Literatuurprijs 2013

Den Haag – 12 september 2012

"Een prachtig debuut, waarin het grote klein wordt gehouden. Strak en beeldend zonder een woord teveel. De gelaagdheid is bijzonder voor zo'n jonge schrijfster." Een lezer spreekt zich uit over 'M'. Shira Keller won met dit debuut vandaag de 18^e editie van de Academica Literatuurprijs. Aan de literatuurprijs is een award verbonden en een geldprijs van 10.000 euro. 'M' is samen met de twee andere finalisten door een vakjury genomineerd en uiteindelijk door het lezerspubliek tot winnaar verkozen.

De Academica Literatuurprijs werd uitgereikt in Theater Diligentia aan het Lange Voorhout te Den Haag. Presentator **Oscar Kocken** en tafelheer **Abdelkader Benali** gaven invulling aan de avond door een interview met de juryvoorzitter, de genomineerden en de winnaar. De prijs werd uitgereikt door de winnaar van de Academica Literatuurprijs 2012: **Erik Menkveld**.

Over het winnende debuut van uitgeverij Podium: 'M'

"Leah Rosenberg werkt op aandringen van haar galeriehoudster aan een zelfportret. Voor het eerst in jaren kan ze zichzelf niet ontlopen. De opdracht voert haar terug naar haar jeugd, naar een rozen kwekende vader, een meelijwekkende moeder en Joodse grootouders met een reusachtige verzameling conservenblikken. En bovenal naar de geschiedenis met Markus Prins, haar zachtmoedige leraar Klassieke Talen. Als vijftienjarige ontmoet ze M. dagelijks bij de Oude Kerk, in een wereld waarin voor anderen geen plaats is. Tot hun samenzijn op een dag dramatisch afgebroken wordt. Nu, vijftientig jaar later, vraagt ze zich af of hun hartstocht werkelijk bestaan heeft. Of draagt ze al die tijd een illusie met zich mee?"

Over Shira Keller (1985)

Shira Keller is een dubbeltalent. Nadat ze in 2008 als theatermaker afstudeerde aan de Toneelacademie Maastricht, met stevige complimenten van Maria Goos, besloot ze zich fulltime aan het schrijven te wijden, wat resulteerde in haar roman M. Ze leeft teruggetrokken in een Zwitsers bergdorpje, waar ze samenwoont met een goochelaar. Haar debuutroman M. verscheen in september 2012.

Andere genomineerden

De overige twee genomineerden van de Academica Literatuurprijs 2013 waren:

Hanneke Hendrix	<i>De verjaardagen</i>	Uitgeverij De Geus
Christophe Van Gerrewey	<i>Op de hoogte</i>	Uitgeverij De Bezige Bij

Eerdere winnaars

Meerdere winnaars van de Academica Literatuurprijs zijn succesvol doorgedrongen in het literaire circuit. Onder hen Anna Enquist die debuteerde met haar boek *Het meesterstuk* (1995), Erwin Mortier met *Marcel* (2000), Gerbrand Bakker met *Boven is het stil* (2006) en Ellen Heijmerikx met *Blinde Wereld* (2010). Ook Peter Buwalda met *Bonita Avenue* (2011), voerde lang de bestsellerslijst aan.

Over de Literatuurprijs

De Academia Literatuurprijs is de belangrijkste literaire debuutprijs van Nederland. Een vakjury en een lezersjury zijn samen verantwoordelijk voor de uitslag. De vakjury bestaat uit vijf literair deskundigen uit Nederland en Vlaanderen. Zij selecteert uit alle ingezonden debuten (dit jaar meer dan 100) drie genomineerden. Na deze nominatie bepalen lezers uit Nederland en Vlaanderen wie van de genomineerden de uiteindelijke winnaar wordt. Financieel Adviescentrum Academia wil met de prijs nieuw schrijftalent een kans geven zich verder te ontwikkelen.

Verslag uitreiking Academica Literatuurprijs op 12 september 2013

door: Rineke Koek

Voor de achttiende keer werd dit jaar de prijs voor het beste literaire debuut (fictie) uitgereikt. Academica, de sponsor van deze prijs, organiseerde een boeiende avond in het mooie theater Diligentia te Den Haag.

Oscar Kocken, schrijver en theatermaker, presenteerde deze avond op originele wijze. Hij betrok met veel humor het publiek erbij. Jammer alleen, dat zo weinig mensen de genomineerde boeken gelezen hadden. Het was wel een goede reclame voor de schrijvers, want er zouden veel boeken verkocht worden.

Casper Markesteijn (voorzitter DordtLiterair) vertelde iets over de totstandkoming van de nominaties, hoe moeilijk het was en vooral hoe geweldig, dat dit allemaal toch weer mogelijk was gemaakt door Academica. Vroeger waren er vijf genomineerden, de laatste jaren slechts drie, omdat het voor veel juryleden in het land teveel werk was om vijf boeken te moeten lezen.

De genomineerden met hun romans werden uitgebreid besproken; Christophe vertelde, dat hij zijn inspiratie uit de architectuur haalde en niet uit de literatuur. Hij schuwde de zelfspot niet, hij had dan ook het publiek op zijn hand. Shira en Hanneke waren iets bescheidener. Voor alle drie was het schrijven en moeilijk proces, dat gepaard ging met sombere momenten (zal het wel lukken) en een haat-liefde verhouding (ik wil niet meer, maar het is zo leuk).

Evenals vorige jaar interviewde Abdelkader Benali de genomineerden. Hij deed dat goed, was goed voorbereid en hij stelde de juiste vragen.

Shira schreef een prachtig verhaal over de verhouding tussen leraar en leerling. Haar bedoeling was mensen te leren na te denken over hun leven en hun activiteiten. Ze beschrijft die verhouding zonder te oordelen en dat maakte dat het zo mooi was om te lezen. Zo kunnen lezers hun eigen interpretatie geven.

Hanneke heeft geen normaal mens in haar boek beschreven; alles aan de bovenkant is mooi, maar aan de onderkant..... daardoor raakt de lezer geïnspireerd door het lezen. Ze wil vooral eenzaamheid beschrijven. Iedereen houdt van elkaar, maar het komt nooit goed. Het is een pessimistisch boek, maar met een grappige ondertoon.

Christophe schreef zijn boek heel anders, in briefvorm. De liefde is voorbij, hij zoekt naar waar het mis is gegaan in de relatie en wil dat via de brieven duidelijk maken. De kracht van zijn verhaal is dat er genoeg bijzaken zijn om het verhaal te verduidelijken.

Het juryrapport vermeldt de volgende quotes:

Shira: knap geconstrueerd, fraaie symboliek, spanning tot het eind.

Hanneke: goede beschrijving, prettig schrijnend, sterke dialogen, geloofwaardige personages.

Christophe: apart boek, knap om zo een lange brief te schrijven, subliem spel.

Erik Menkveld, de winnaar van vorig jaar, sprak het verlossende woord. **Winnaar : Shira Keller!**
Reactie van Shira: 'Dit is de meest zenuwslopende dag, die ik ooit heb gehad.'
Barteld Jongejan, directeur van Academica, mocht de prijs uitreiken aan een geëmotioneerde en dolgelukkige winnares.

Al met al weer een geslaagde avond, de jury kan weer naar de volgende debutanten uitzien.

20 oktober 2013

Rineke Koek

NOMINATIEJURYRAPPORT EN VERSLAG 2013

ACADEMICA LITERATUURPRIJS

12 SEPTEMBER 2013

Beste aanwezigen,

We hebben als jury weer meer boeken gelezen dan de jaren hiervoor. Meer dan honderd boeken verschenen er in de loop van de jurymaanden op tafel in het onderkomen van DordtLiterair onder de hanenbalken van de gastvrije De Bibliotheek A tot Z aan de Groenmarkt te Dordrecht. Rijp en groen, toberig en opgewekt, humoristisch en zwaar dramatisch, chicklit en viagrality, het ging allemaal door de handen van juryleden Anna Luyten, Arjan Peters, Kees Snoek, Fabian Stolk en spreker dezes. Je zou niet zeggen dat er enige malaise is in de boekenwereld. Boekwinkels verdwijnen, uitgevers fuseren, maar titels zijn er in overvloed, al dan niet uitgegeven door de erkende, klassieke uitgever van het fraai verzorgde boek. De mogelijkheden om tegenwoordig je zielenroerselen zwart op wit te openbaren zijn legio. Het lijkt wel alsof uitgevers een gebrek hebben aan schrijvers. Iedereen kan volgens menige oproep in krant en op internet zijn manuscript kwijt en een echte schrijver worden. Schrijfworkshops en –cursussen haken daar vrolijk op in. Voor ettelijke honderden euro's kan zelfs een ongeletterde binnen de kortste keren in aanmerking komen voor de Librisprijs. En debuterende op de toch al verzadigde boekenmarkt wil driekwart van alle Nederlanders. Zij lijken al hun vrije tijd te steken in het op papier zetten van hun al dan niet seksueel getinte avonturen, emoties, spanningen, huwelijksperikelen, onderwijshistorie en fantasieën. Het aller-, allergrootste deel van de ingezonden manuscripten bij de uitgevers gaat retour afzender met de mededeling dat het geschrevene niet in het fonds past.

De echte doorzetter gaat naar een printing-on-demand uitgever die misschien wel bereid is het boek uit te geven, al is het in een oplage van één. Een uitgave in eigen beheer kan ook altijd nog en je verkoopt je boek dan op familiefeestjes, bij de burens, op markten of in de trein.

Wanhopen moet je als beginnend auteur echter nooit. Rowling kwam met haar eerste Potter ook lange tijd niet aan de bak en het schijnt dat de mevrouw van al die tinten lichtgrijs tot diepzwart ook eerst geen uitgever kon vinden die rijk wilde worden.

De vijftien debutanten die de jury goed genoeg vond om de longlist te halen van de Academica Literatuur prijs, vonden wel een gewillig oog bij een echte uitgever. De Bezige Bij, De Geus, Anthos, Podium, Van Oorscot, Wereldbibliotheek, Thomas Rap, De Harmonie, In de Knipscheer en Contact zijn toch niet de minste. En nu maar hopen dat Erdal Balci, Rosan Hollak (verhalen in Scherptediepte), Murat Isik, Sander Kollaard, Marjolijn van Heemstra, Gilles van der Loo, Maan (ja, van Ik ben Maan), Kaweh Modiri, Nina Roos, Ruth San A Jong (Surinaamse korte verhalen), Frédérique Schut en Ilona Verhoeven genoeg talent, doorzettingsvermogen en zitvlees hebben dat zij net als Christophe Van Gerrewey, Hanneke Hendrix en Shira Keller ook eens op het ereschavotje van een mooie literaire prijs mogen staan. De potentie is bij hen aanwezig, vond de nominatiejury in ieder geval en bij de drie genomineerden net iets meer.

Dat de lezers van die drie boeken het niet altijd met ons eens zijn, weten we.

Shira Keller, M.

Goed geschreven, maar de inhoud boeide me niet.

Knap geconstrueerde roman, fraaie symboliek.

Een prachtig debuut, waarin het grote klein wordt gehouden. De witregels, de cadans, de symboliek, de constructie, zorgen voor een spanning die tot aan het einde wordt vastgehouden. Een adembenemende slotscène sluit het boek op een waardige manier af, al is het sprookje voor hoofdpersoon Leah nog lang niet uit.

Dit boek raakte me onverwacht diep. In combinatie met eenvoudig, doelmatig taalgebruik werd ik hierdoor verrast. Knap, dit resultaat met ogenschijnlijk weinig middelen.

Mooi compact verhaal, maar veel blijft onuitgewerkt. Symboliek ligt er wel erg dik bovenop.

Voorspelbaar onderwerp, verrassend onvoorspelbaar uitgewerkt. Strak en beeldend zonder een woord teveel. De gelaagdheid is bijzonder voor zo'n jonge schrijfster.

Christophe Van Gerrewey, Op de hoogte.

Eindeloze zinnen, maar voornamelijk gezeur.

Apart boek. Knap om zo'n lange brief te schrijven.

Een boek volgens een ongezien format, met een verhaalstem die blijft napeinzen in je hoofd. Slimme observaties, geestige wendingen en heerlijke taal.

De schrijver speelt een subliem spel met de vorm van zijn roman en met de lezer, in prachtige lange zinnen en met een mooie balans tussen hilarische situaties en reflecties op een voorbije relatie. Wat mij betreft de absolute winnaar.

Vlotte pen, maar weet geen leven te wekken in personages.

Nog een ding: bel haar toch eens op en laat haar 184 bladzijden tekst zeggen over jou ... interrompeer haar niet, als je dat tenminste kunt opbrengen. Hang daarna stilletjes op en vergeet haar, domkop!

Hanneke Hendrix, De verjaardagen.

Pakkende schrijfstijl, maar psychologisch gezien ongeloofwaardig.

Afgezien van verjaardagen die je zelf nooit zou willen meemaken, ontstijgt het boek het niveau van Dik Trom, Pietje Bell en Ciske de Rat zelden.

Geen boek om op de lijst van de middelbare school te zetten. Wel een goede beschrijving over hoe twee verschoppelingen zich een weg banen door het leven.

Prettig schrijnend.

Sterke dialogen, geloofwaardige personages, originele beeldspraak. Zinnen waar je eerst lang op herkaut, die daarna als draadjes in je hoofd blijven hangen.

Mooi boek. Intrigerende mix van afstotelijk en aantrekkelijk, binnen en buiten, verleiding en verkrachting, woede en tederheid. Een boek dat je niet weglegt voordat je het uit hebt. Ik vond alleen het einde een tikje tegenvallen. Te makkelijk.

Casper Markesteijn

Voorzitter nominatiejury

De verjaardagen - Hanneke Hendrix

- Auteur weet dorpsgevoel uitstekend op te wekken. Uitgebreid aandacht aan het roddelen van de vrouwen uit het dorp. Ze is wat doorgeschoten in haar verlangen een impressie van de sfeer te geven. Door de vele beschrijvingen en algemeenheden zit er weinig actie in het boek. Boris pleegt enkele ernstige misdrijven, nadat hij gehoord heeft dat zijn vader zijn echte vader niet is. Met name van de laatste gebeurtenis is de toedracht volstrekt onduidelijk. Het wordt niet duidelijk waarom hij ook de band met zijn vrienden verbreekt en waarom hij zo ver gaat in zijn woede. Hier had de schrijfster meer aandacht aan moeten besteden.
- Stijl gevoelig en met humor. Boeiend verhaal over twee buurtkinderen, op bijzondere manier verwekt, vreemde moeders met vaste patronen, moeizaam in dorpscircuit, waar men zwijgt en roddelt. Grote eenzaamheid (Boris, Lies), buitenstaanders.
- Apart gegeven. Teveel onwaarschijnlijke situaties.
- Het gevoel dat het zo in je eigen woonplaats kan plaatsvinden.
- Pakkende schrijfstijl, maar psychologisch gezien ongeloofwaardig.
- Origineel verhaal. Titel en omslag kloppen niet met het verhaal. Na driekwart zakt het verhaal een beetje in. Prettige vlakke stijl
- Luguber, knap verhaal, vlot te lezen, inhoudelijk sterk, verrassend
- Heel beeldend geschreven, trekt de lezer het verhaal in, mooie hoofdpersoon met haar zwachtels.
- Rake typering van gevoelens en onderlinge verhoudingen.
- Afgezien van verjaardagen die je zelf nooit zou willen meemaken, ontstijgt het boek het niveau van Dik Trom, Pietje Bell of Ciske de Rat zelden.
- Geen boek om op de lijst van de middelbare school te zetten. Wel een goede beschrijving over hoe twee verschoppelingen zich een weg banen door het leven.
- "Wat een ellende", denk je als je de laatste bladzijde van dit debuut gelezen hebt. Het verhaal blijft wel hangen, niet alleen omwille van de heftige inhoud, maar zeker ook omwille van de rauwe woordkeuze die de authenticiteit van de personages moet verhogen, maar toch ook afstotend werkt en de sympathie voor de personages niet vanzelfsprekend vergroot.
- Taal en stijl konden mij niet boeien. Op de een of andere manier misschien iets te gekunsteld?
- Prachtig verhaal over twee jonge mensen die elkaar vinden in hun eenzaamheid en leven naar hun hart en niet naar hun verstand, wat hun momenten van geluk oplevert.
- Aangrijpend en uniek.
- Mooi, gevoelig geschreven.
- Lezend werd ik deelgenoot van een dorpsgemeenschap waar roddel, achterdocht en kleinburgerlijkheid aan de orde van de dag zijn.
- Sterke dialogen, geloofwaardige personages, originele beeldspraak. Zinnen waar je eerst lang op herkaut, die daarna als draadjes in je hoofd blijven hangen. Personages goed neergezet en situaties scherp getroffen.
- Lichte toon en zware thema's houden elkaar goed in balans. De grimmigheid wordt langzaam opgebouwd.
- Prettig schrijnend.
- Tamelijk obscure geschiedenis met eigenaardige toevalligheden.
- Een bijna surrealistische roman met groteske opeenstapeling van ellende, maar wel consequent uitgewerkt. Het gaat over eenzaamheid, roddel, anders zijn, maar ook over troost en liefde. Een wat moedeloos einde, dat het wel zo zal blijven met de mensheid. Of zal dit soort boeken helpen? Ik vrees van niet. Het ligt er te dik bovenop.
- Personen zijn soms apart, maar komen door de manier waarop ze beschreven zijn, sympathiek over.

- De personages komen niet tot leven. Het einde van het boek sluit wel aan bij het begin, maar past niet bij de ontwikkeling van Boris, die in de laatste hoofdstukken naar voren komt.
- Schurende vertelling over twee buitenbeentjes in een dorpsgemeenschap die elkaar vinden; het is mooi geschreven, maar mist hier en daar diepgang en geloofwaardigheid.
- De dorpsroedel/tamtam is redelijk goed ingeschat.
- Wat ik met name bijzonder vond aan De Verjaardagen, was de identificatie met de hoofdpersonen, terwijl daar in principe weinig aanleiding toe is. Ik voelde me even onderdeel van het wereldje dat HH zo lekker licht maar toch gedetailleerd en intelligent weet te beschrijven.
- Deprimerend dat het leven een cirkel is waaruit moeilijk te ontsnappen is.
- Stijl is eenvoudig met een zichtbare voorliefde voor mooie woorden.
- Beklemmend, humor en tragiek. De epiloog vond ik niet zo'n vondst.
- Ik zou lezers niet aanraden om 's morgens vroeg bij een lekker ontbijtje in het boek te beginnen. De aandoening van Lies combineert slecht met een boterham met hagelslag op de nuchtere maag.
- Ik zou lezers niet aanraden om 's morgens vroeg bij een lekker ontbijtje in het boek te beginnen. De aandoening van Lies combineert slecht met een boterham met hagelslag op de nuchtere maag.

M. – Shira Keller

- De conclusie is kennelijk dat de weerstand bij het maken van een zelfportret veroorzaakt wordt door de moeilijkheden uit Leah's jeugd. Het wordt echter niet duidelijk op welke manier de gebeurtenissen uit haar jeugd nu precies invloed hebben op haar beeldhouwkunsten. De auteur heeft blijkbaar gemeend dat een moeilijke jeugd garant staat voor problemen bij het maken van een zelfportret, als afspiegeling van de eigen identiteit. Dat is echter te kort door de bocht. Beter had zij kunnen laten zien welke specifieke problemen uit haar jeugd haar over haar eigen identiteit hadden doen twijfelen.
- Wel een mooie beschrijving van Leah's relatie met haar docent. De indruk dringt zich op dat overige elementen slechts zijn toegevoegd om van een kort verhaal een kleine roman te maken.
- Rode draad:gevoel, stiltes, horloge vijf voor elf. Speciale band met grootouders, band Jodendom Klassenverband van meisjes, invoelbaar. Deze schrijfster kan nog ver komen!!
- Prachtige ontknoping. Zat er midden in.
- Lucide suggestief beschreven.
- Knap geconstrueerde roman, fraaie symboliek.
- Oppervlakkig, greep me niet, taalgebruik stond me niet aan.
- Een beetje teveel van de hak op de tak. Weinig verrassende wendingen.
- Een huis zonder bed:prachtig beeld van haar spiegelbeeld. Spiegelbeeld wordt geboetseerde proefkop, een granieten rotkop; ze heeft er een hard hoofd in. Dan de confrontatie met de herinnering waar alles om draait. De M van Markus, meisje/man, of toch van medeminnares, Marjolein of moord? Humorvolle herhaling van gevouwen blaadjes papier. Geprikt door een rozendoorn, een spinnewiel, een bij, een man?
- Lijkt niet af. Er zitten mooie dingen in om uit te werken. Oma's voorwaardelijke liefde bijvoorbeeld en hoe de aandacht gericht is op de rozen, niet op de tekening. Het verhaal van de trommel is een vondst, maar had meer uitgewerkt kunnen worden.
- Vrij aardig debuut in een magisch realistische sfeer over een liefde van weleer die eigenlijk altijd actueel gebleven is. Er zit een zekere spanning in deze roman, omdat je inderdaad wilt weten of deze liefde nu reëel of verzonnen was. Iets minder geslaagd vind ik de uitwerking van het nu, die wat meer uit de verf had mogen komen en zwaar ondergeschikt is aan de fragmenten uit het verleden.

- Een prachtig debuut, waarin het grote klein wordt gehouden. De witregels, de cadans, de symboliek, de constructie, zorgen voor een spanning die tot aan het einde wordt vastgehouden. Een adembenemende slotscène sluit het boek op een waardige manier af, al is het sprookje voor hoofdpersoon Leah nog lang niet uit.
- Absoluut top. Erg verfrissend, nodigt de lezer uit te reflecteren.
- Dit boek raakte me onverwacht diep. In combinatie met eenvoudig, doelmatig taalgebruik werd ik hierdoor verrast. Knap, dit resultaat met ogenschijnlijk weinig middelen
- Veel te lezen tussen de regels door.
- Mooi compact verhaal, maar veel blijft onuitgewerkt. Symboliek ligt er wel erg dik bovenop.
- Oppervlakkig verhaal met weinig diepgang.
- Zo mooi, dat ik het onmiddellijk opnieuw ben gaan lezen om de sfeer nogmaals te beleven. Toen vond ik het zo mogelijk nog mooier.
- Dit is een pareltje! Terwijl ik het boek las, leek er een ander boek doorheen te schemeren.
- Voorspelbaar onderwerp, verrassend onvoorspelbaar uitgewerkt. Strak en beeldend zonder een woord teveel. De gelaagdheid is bijzonder voor zo'n jonge schrijfster.
- Een prachtige intense beschrijving van de verhouding tussen leraar en leerling. Vooral de moeder en de grootouders krijgen een liefdevolle beschrijving.
- Boeiend om mee te maken hoe de kleuter, die je in de klas gehad hebt, zich heeft ontwikkeld.
- Op een losse manier en met humor worden twee tragische levens met elkaar verbonden.
- Bijna cliché, maar een verhaal dat honderden tot wellicht duizenden mensen wereldwijd overkomt en onwijs mooi geschreven. Zou nog tientallen boeken van deze schrijfster willen lezen. Intrigerend verhaal, pakkend en ontroerend. Ik gun Shira deze prijs van harte!
- Even wennen aan de stijl, het verhaal is boeiend en wordt soms heel verrassend uitgewerkt.
- De vele metaforen zijn in het begin wat krampachtig, maar voegen zich steeds meer bij het creatieve taalgebruik. Er staat geen woord of verklaring teveel. En daarmee wordt de lezer uit het verhaal in zijn eigen leven getrokken, gestimuleerd om over zichzelf na te denken. Als je dat als schrijver weet te bereiken, ben je geslaagd!
- Gevoelens en menselijke verhoudingen zijn levensecht beschreven. Door de sprongen in de tijd krijgt het boek een extra dimensie. Vond de beeldspraak soms overdreven en miste relativering.
- Mooie beschrijving van het oogcontact in de schouwburg. Het reisje naar het festival lijkt me in deze verhouding wat ver gezocht. Mooi slot: Leah vindt het horloge en daarmee weet ze wat ze voor hem betekende. Het mooist: het horloge doet het nog en zij gaat verder met haar leven.
- Fragmentarisch, soms iets té, en scherpe observaties. Prachtig en sober geschreven.
- In een ruk uitgelezen. Jammer dat het maar zo kort leesplezier kon brengen.
- Motief goed uitgewerkt. Korte zinnen met een diepere laag.
- Als een meanderende rivier stroomt het verhaal door de tijd. Af en toe een bochtje, even terug en weer verder. Tot het geheel duidelijk wordt. Om nog lang over door te denken.

Op de hoogte - Christophe van Gerreway

- Stukje bij beetje maakt de auteur duidelijk wat de oorzaak is van de verandering in de relatie van de hoofdpersonen. De informatie wordt zo knap gedoseerd dat het boek voortdurend spannend blijft. Opvallende vorm: een brief van de verlaten man aan zijn vroegere vriendin, waarin hij haar op de hoogte stelt van zijn visie op de verbroken relatie. Hoewel de ik-persoon veel uitlegt, is dit toch niet storend. De formele taal doet recht aan de persoonlijkheid van degene die aan het woord is: zorgvuldig, twijfelend, weloverwogen-en juist die persoonlijkheid blijkt fataal voor de relatie. Het boek is één geheel, de lezer kan zich inleven in de hoofdpersoon, omdat hij hem begrijpt.

- “moe” van al die woorden. Bijzonder boek, niet zoveel toegevoegde waarde, wollig taalgebruik, de verwerking van de “verloren”geliefde. Beetje overdreven puberaal geschreven, toch volwassen poses aannemend. Niet helemaal geloofwaardig
- Eindeloze zinnen, maar voornamelijk gezeur.
- Apart boek. Knap om zo’n lange brief te schrijven.
- Eentonig cynisch verslag van iemand die zijn humor heeft verloren. Ik heb mijn best gedaan, maar kon me er niet toe zetten het uit te lezen.
- Indirecte rede vermoeiend. Verhaal niet boeiend, veel geouwehoer.
- Origineel thema, met humor en zelfspot uitgewerkt. Ondanks de eindeloze verhalen verveelt het niet.
- Taalgebruik bijzonder, verrassend, onvoorspelbaar, inhoudelijk interessant.
- Boeiende vorm, maar te ver doorgevoerd, taal op het zeikerige af.
- Filosofische egotrip, krijg er hoofdpijn van. Ik ben er niet zo weg van, als een schrijver zich in z’n eigen boek afvraagt hoe het ontvangen zal worden.
- In ritmische golfbewegingen lijkt dit boek haar poëtische strofen over de tijd en de bladzijden uit te smeren. Maar wat een saai boek, hoewel je de saaiheid natuurlijk als functioneel kunt beschouwen, omdat het boek gaat over de saaiheid van de hoofdpersoon. Wat ik me wel afvraag: staan de kleine zwarte streepjes om de hoofdstukken te scheiden symbool voor de luizen in de pels van de literatuur? Christophe, jij bent zo iemand.! Een klein compliment voor een groot boek! Nog een ding: bel haar toch eens op en laat haar 184 bladzijden tekst zeggen over jou....interrumpeer haar niet, als je dat tenminste kunt opbrengen. Hang daarna stilletjes op en vergeet haar, domkop! Misschien leer je er iets van, mocht je ooit een andere vriendin krijgen, wat niet waarschijnlijk lijkt. Haar telefoongesprek met jou kan een bestseller worden met als titel: “In de diepte”.
- Verrassend, beginnend met perspectief vanuit de man, overgaand naar wat de vrouw vindt. Het leest ook gemakkelijk. Toch zou ik het niet graag cadeau geven.
- Melancholisch geschreven brief over teleurstelling, verdriet en woede van een ex-geliefde aan zijn voormalige vriendin. Naarmate je in het boek vordert, wordt de toon grimmiger. Wat mij betreft de winnaar.
- Verrassend goed geschreven. De voorgestelde reactie van de vriendin aan het einde van dit verhaal is fraai.
- Meeslepend en boeiend tot het einde.